

בש"פ 6303/15 - אקל יבלטל נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6303/15

לפני: כבוד השופט ח' מלצר

העורר: אקל יבלטל

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
(כב' השופטת מ' ברק-נבו) ב-מ"ת 57446-07-15
מתאריך 10.09.2015 לעצור את העורר עד תום
ההליכים

בשם העורר: עו"ד יוסי זילברברג

בשם המשיבה: עו"ד שרית משגב

החלטה

1. לפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת מ' ברק-נבו) ב-מ"ת 57446-07-15 מתאריך 10.09.2015, בגדרה הורה בית המשפט הנכבד קמא על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

אביא להלן בתמציתיות את העובדות הרלבנטיות להכרעה.

2. בתאריך 29.7.2015 הוגש נגד העורר כתב אישום המייחס לו עבירה של: חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וזאת לאחר שפצע בדקירות סכין את המתלון, בעקבות מריבה שפרצה ביניהם במועדון לילה בו הם בילו, וגרם לו חבלות קשות בגופו.

על-פי עובדות כתב האישום, המתלון נקלע לוויכוח עם בעל המועדון, במסגרתו, הניף המתלון את ידו ופגע, בשוגג, בעינו של העורר. המתלון סירב להתנצל בפני העורר, ובעקבות זאת, נתגלעו בין השניים חילופי דברים אלימים (לרבות קללות ואיומים הדדיים). לאחר שהמריבה שככה, המתלון נתקל בעורר בשנית, ושב להטיח בו קללות. בעקבות זאת, גמלה בלבו של העורר החלטה לדקור את המתלון. העורר חזר לביתו ברכבו, הצטייד בסכין מטבח בעלת להב ארוך וחד. אז הגיע למועדון, בשנית, ודקר את המתלון מספר פעמים בבטנו. העורר המשיך להכות את המתלון בגבו ובראשו באמצעות הסכין, גם לאחר שהלה נפל אפיים ארצה, ואף ניסה לדקור אותו פעם נוספת, לאחר שהמתלון הצליח לעמוד שוב על רגליו.

בעקבות התקיפה, נגרמו למתלון חבלות חמורות בגופו, בהן קרע באונה התחתונה בחזה שמאל, קרישי דם בחלל החזה ושביר בצלע, והוא אושפז בבית החולים אסף הרופא במצב קשה.

3. במקביל להגשת כתב האישום, המשיבה הגישה בקשה לעצור את העורר עד תום ההליכים נגדו, וזאת בהתבסס על שני נימוקים עיקריים:

הראשון, הוא קיומן של ראיות לכאורה, משכנעות, לשיטתה, להוכחת אשמו של העורר, ביניהן, הודאתו במיוחס לו.

השני, הוא המסוכנות הטבועה בעורר, אשר נשקפת מחומרת מעשיו ומנסיבות המקרה, אשר מקימה חשש כי הוא יסכן את שלום הציבור אלא אם כן יושם במעצר עד תום ההליכים נגדו.

4. בתאריך 12.8.2015, לקראת הדיון בבקשה האמורה, הוגש לבית המשפט המחוזי הנכבד תסקיר מעצר בעניינו של העורר (להלן: התסקיר העיקרי). בית המשפט המחוזי הנכבד (כב' השופטת מ' ברנט) התרשם, במסגרת החלטתו מתאריך 19.08.2015, כי התסקיר הנ"ל הוא חיובי בעיקרו, וזאת, בין היתר, לנוכח העובדה שהעורר, אשר לומד באורט לצורך הכשרה כהנדסאי, נעדר עבר פלילי. צוין גם כי העורר איננו מתאפיין בהתנהגות אלימה, וכי האירוע מושא כתב האישום הוא חריג להתנהלותו.

יחד עם זאת בית המשפט קמא הנכבד קבע כי המפקחים הפוטנציאליים שנבחנו על ידי שירות המבחן: אמו, אחיו וגיסו של העורר, אינם מתאימים לשמש כערבים, ועל כן לא ניתן לשחרר את העורר לחלופת מעצר בתנאים של

"מעצר בית", תחת פיקוחם, הכל כמפורט להלן:

(א) ביחס לאמו של העורר - נקבע כי שירות המבחן התקשה "לעמוד על טיבה" בשל כך שהיא איננה דוברת עברית, ועל כן לא ניתן לאשרה כערב-מפקחת.

(ב) ביחס לאחיו של העורר - נקבע כי בהיותו עד תביעה - אין הוא מתאים לשמש כערב-מפקח.

(ג) ביחס לגיסו של העורר (להלן: הגיס) - בית המשפט המחוזי הנכבד הטעים כי טענותיו של הגיס בפני שירות המבחן באשר ליחסיו החיוביים עם אשתו (חרף העובדה שנתגלע ביניהם סכסוך) אינן מדויקות, וזאת שכן: "מתברר כי בחודש יולי 2015, הוגשו תביעות למשמורת ומזונות כנגד הגיס וכן מסתבר כי [הוא] היה מעורב באישומים הנוגעים לעבירות תכנון ובנייה. עוד מסתבר כי הגיס היה עצור יום אחד, לדבריו, וכי הוגשה בקשה לצו הגנה כנגדו". בנסיבות אלה, נקבע כי גם הגיס - איננו מתאים לשמש כערב.

5. בסופו של דבר, בית המשפט המחוזי הנכבד הורה לשירות המבחן לבדוק חלופות אחרות בעניינו של העורר, ככל שאלה תוצענה, ולהגיש בתוך 20 יום תסקיר חדש, אך זאת "מבלי שהדבר יטע תקווה בליבו [של העורר] כי הוא ישוחרר לחלופת מעצר".

6. משלא הוצעה כל חלופה נוספת - שירות המבחן הגיש, בתאריך 9.9.2015, תסקיר נוסף מטעמו (להלן: התסקיר הנוסף), שבו נכתב כי בנסיבות אלה אין בידו לשנות מתסקירו הקודם.

בעקבות זאת, הורה בית המשפט המחוזי הנכבד (כב' השופטת מ' ברק-נבו), על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו, תוך שמירה על זכותו של העורר להציע, בהמשך, חלופות מתאימות אחרות ולבקש כי יערך תסקיר חדש בעניינו.

מכאן הערר שלפני.

7. לאחר שעיינתי בערר ובחומר שצורף לו, ושמעתי את טענות הצדדים בדיון שהתקיים בפני בתאריך 24.9.2015 - הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל בחלקו, ואבאר את הדברים להלן.

8. נסיבות הערר שלפני ממחישות ביתר שאת את ההתנגשות בין שתי מערכות השיקולים העיקריות, שבית המשפט נדרש לאזן ביניהן, בבואו להכריע בשאלת מעצרו של אדם עד תום ההליכים נגדו (ראו: סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים)).

מחד גיסא, עסקינן כאן בעלם צעיר, בן 24, נעדר עבר פלילי, אשר לומד הנדסאות חשמל במכללת אורט, ואשר משפחתו מתנהלת באורח נורמטיבי, חרף המצוקה הכלכלית הקשה, בה היא שרויה. התסקיר העיקרי בעניינו של עמוד 3

העורר מלמד כי הוריו התגרשו בינקותו, ובהיותו בן 8 הוא עלה ארצה מאתיופיה, יחד עם אמו וחמשת אחיו. על אף קשיי ההסתגלות הניכרים שחוותה המשפחה, מערכת היחסים בין בני המשפחה "קרובה ומשמעותית...ומאופיינת במערכת ערכים תקינה ותפקוד יציב". זאת ועוד – העורר בוגר 12 שנות לימוד, הינו בעל תעודת בגרות מלאה ושירת בצה"ל כטכנאי מחשבים. לאחר שירותו – העורר עבד באופן יציב בעבודה מועדפת, ובמקביל ללימודיו במכללה, הוא אף עבד באבטחה.

הנה כי כן, מהתסקיר העיקרי, כמכלול, נובע כי "התנהלותו [של העורר לאורך השנים – ח"מ] חיובית", כי הוא בעל "שאיפות עתידיות" וכי הוא מסוגל ליטול אחריות על התנהגותו האלימה ולהבין את חומרת מעשיו. שיקולים אלו, כך נראה, מקטינים את המסוכנות הנשקפת מן העורר, ומטים את הכף לטובת האפשרות לנסות ולמצוא עבורו חלופת מעצר מתאימה, שתפחית מההשלכות השליליות, האפשריות, של מעצר מאחורי סורג וברח.

בהקשר זה יוער עוד כי שירות המבחן התרשם ששלושת המפקחים הפוטנציאליים, שנפסלו, בסופו של יום, על ידי בית המשפט קמא הנכבד "מנהלים אורח חיים יציב, מגלים יחס רציני ואחראי למצבו של יבלטל [העורר – ח"מ] ויוכלו להוות עבורו דמויות סמכות מציבות גבול".

מאידך גיסא, אין להתעלם מחומרתה הרבה של העבירה שבה העורר מואשם ומנסיבות ביצועה, שעלולות להצביע על מסוכנות אינהרנטית, אשר טבועה בו. כך גם אין להתעלם מדבריהם של המפקחים המוצעים בפני שירות המבחן, כי בחודשיים שקדמו למעצרו של העורר "חלה התרופפות מסוימת בהתנהלותו, החל לשתות אלכוהול מדי יום והתקשה להמשיך בתפקודו החיובי".

9. בנסיבות הנ"ל, ומבלי לקבוע כל מסמרות בדבר, דומה עלי כי טרם מוצתה האפשרות לבחון את השמתו של העורר במעצר, שלא מאחורי סורג וברח. אשר על כן, אני מורה לבדוק לגבי העורר חלופה של מעצר בביתו תחת פיקוח אלקטרוני, בתנאי "מעצר בית מלא", בצד מפקחים, והמנהל ושירות המבחן מתבקשים להכין דו"ח ותסקיר לעניין זה על פי סעיף 22ב(ג) ו-22ג לחוק המעצרים.

בהקשר זה יודגש כי רשמתי בפני את הערתו של ב"כ העורר בדיון, כי יש באפשרותו להציע משמורן אחר חלף אחיו של העורר (שאיננו יכול לשמש משמורן בהיותו עד תביעה).

10. סוף דבר – התיק יוחזר לבית המשפט המחוזי הנכבד לצורך בדיקת החלופה שהוצעה בסעיף 9 שלעיל, לרבות דבר התקיימותם של טעמים מיוחדים בגין נסיבות ביצוע העבירה, או בגין נסיבותיו המיוחדות של המבקש במשמעות סעיף 22ב(ב) לחוק המעצרים.

בשלב זה, ועד החלטה אחרת, יותר העורר במעצר. לאחר קבלת דו"ח המנהל ותסקיר נוסף בעניינו של העורר – בית המשפט המחוזי הנכבד יכריע במכלול כטוב בעיניו, על בסיס כל החומר שיונח בפניו.

ניתנה היום, י"ב בתשרי התשע"ו (25.9.2015).

ש ו פ ט
